

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 176.

56de Møde.

Onsdagen den 1ste Mai.

(Forts.)

Besæls (fortsat): Der findes jo naturligviis i de forskjellige Reglementer meget forskjellige Bestemmelser om, hvorledes og paa hvad Maade der skal forholdes ved hver enkelt Behandling af Sagen, men jeg troer ikke, at der findes i noget Reglement en Undtagelse fra, at, naar der finder en Discussion over Lovforslaget Sted, da kan ethvert Medlem tage til Orde over Lovudkastet. Benævnelserne paa disse forskellige Stadier af Lovudkastet forekomme naturligviis paa høist forskjellig Maade. Undertiden kaldes de Læsning, undertiden Forhandling, undertiden Behandling, undertiden Foretagelse, undertiden Discussion og saa fremdeles; men jeg troer ikke, hvilketsomhelst af disse Udtryk der end er brugt, at man kan holde sig blot til den Betydning, som et enkelt af disse Ord maatte have i daglig Tale, men jeg troer, man kan ene og alene see hen til, hvorledes de forstaaes i det parlamentariske Liv. Dersom man ikke vil holde sig til at forstaae dem i den parlamentariske Betydning, da troer jeg, man kunde komme til høist forunderlige Resultater. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at som bekendt kaldes i England de 3 Behandlinger 3 Læsninger. Dette Ord, Læsning, har den samme Betydning paa Engelsk som hos os i Almindelighed, at det betyder Oplæsning af Lovforslaget, men det er ikke blot med Hensyn dertil, men ogsaa med Hensyn til Oprindelsen af disse Læsninger, at man kan sige, at det i Forstningen har havt denne almindelige Betydning i det daglige Sprog; thi den Skik af 3 Læsninger i Parlamentet er saa gammel, at den skrives sig fra den Tid, da Bogtrykkerkunsten ikke var opfunden, og da en stor Deel af Parlamentets Medlemmer ikke kunde læse,

og det var derfor man indførte den Skik, for at Medlemmerne kunde forstaae Lovudkastet, at det skulde oplæses 3 Gange. Men dersom man deraf vilde ulede, at Ordet Læsning betyder ikke andet, end at det skal oplæses, saa vil man dog vel indrømme, at det vilde være en forunderlig Maade at argumentere paa med Hensyn til det Parlamentariske. Dersom man seer hen til selve § 15, da forekommer det mig, at det er ganske klart og tydeligt, hvorledes denne Paragraph skal forstaaes. Den deler sig i 3 Sætninger eller Punktkummer, den første afhandler Vædringsforslagene med Hensyn til den Tid, inden hvilken de skulle stilles og den Tid, inden hvilken Lovforslaget 3die Gang kan komme under Behandling; den anden afhandler, hvorledes disse Vædringsforslag skulle discuteres ved den tredie Læsning, og det tredie Punkt bestemmer, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Affattelsen af selve Lovforslaget. Men man vilde altsaa kunne gjøre den Bemærkning: ja, men saa tales her i § 15 slet ikke om, hvorledes der skal forholdes ved den tredie Behandling, og denne Bemærkning finder jeg er fuldkommen rigtig med Hensyn til § 15; der omtales slet ikke, hvorledes Forhandlingen i Almindelighed skal foregaa ved den tredie Behandling; der tales kun om, hvorledes de Vædringsforslag, som ere stillede til tredie Læsning, skulle behandles. Men, naar der ingen Bestemmelser have derom, saa maa man altsaa holde sig aldeles til Sagens Natur, og det er nemlig, saavidt jeg skønner, det, at, naar Lovforslaget kommer frem til tredie Læsning, da kan ethvert Medlem tale over Loven i sin Heelhed; thi det, der er Gjenstand for 3die Behandling eller 3die Læsning, det er, at Loven i sin Heelhed kan discuteres. Jeg kan derfor ikke være enig med den ærede Ordfører, naar han har paaberaabt sig, at det vilde blive en Repetition, idet man vilde kunne gaae ind saavel